Zbirka odločb sodne prakse

SKLEP PREDSEDNIKA SODIŠČA

z dne 6. maja 2014*

„Hitri postopek“

V zadevi C-181/14,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Bundesgerichtshof (Nemčija) z odločbo z dne 8. aprila 2014, ki je prispela na Sodišče 14. aprila 2014, v kazenskem postopku zoper

G,

PREDSEDNIK SODIŠČA,

ob upoštevanju predloga J. Malenovskega, sodnik poročevalec,

po opredelitvi generalnega pravobranilca Y. Bota,

izdaja naslednji

Sklep

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago pojma „zdravilo“ v smislu člena 1, točka 2(b), Direktive 2001/83/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. novembra 2001 o zakoniku Skupnosti o zdravilih za uporabo v humani medicini (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 27, str. 69), kakor je bila spremenjena z Direktivo 2004/27/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 34, str. 262, v nadaljevanju: Direktiva 2001/83).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru kazenskega postopka zoper G, ki se mu očita prodaja zeliščnih mešanic, ki so med drugim vsebovale sintetične kanabinoide, ki v času dejanskega stanja v zadevi v glavni stvari niso spadale na področje uporabe nemškega zakona o narkotikih (Betäubungsmittelgesetz).

3 Na prvi stopnji je Landgericht Itzehoe (Nemčija) G obsodilo na štiriinpolletno zaporno kazen in plačilo denarne kazni v višini 200.000 EUR. To sodišče je namreč menilo, da je prodaja teh mešanic pomenila dajanje na trg vprašljivih zdravil v smislu členov 5(1) in 4(17) nemškega zakona o zdravilih (Arzneimittelgesetz) ter da je G s tem kršil člen 95(1), točka 1, tega zakona.

4 G je pri predložitvenem sodišču vložil revizijo.

* Jezik postopka: nemščina.

5 V teh okoliščinah je Bundesgerichtshof prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali je treba člen 1, točka 2(b), Direktive 2001/83/ES […] razlagati tako, da je treba snovi ali kombinacije snovi v smislu te določbe, ki zgolj spreminjajo človeške fiziološke funkcije – ki jih torej ne vzpostavljajo ali izboljšujejo – šteti za zdravilo samo, če imajo terapevtsko korist ali vsaj pozitivno spreminjajo fiziološke funkcije? Ali zato snovi ali kombinacije snovi, ki se uživajo samo zaradi njihovega psihoaktivnega delovanja, ki povzroča omamljenost, pri tem pa imajo učinek, ki vsekakor ogroža zdravje, ne spadajo pod pojem zdravila v smislu te direktive?

6 Predložitveno sodišče je z ločeno vlogo z dne 8. aprila 2014 Sodišču predlagalo uporabo nujnega postopka predhodnega odločanja iz člena 107 Poslovnika Sodišča.

7 V utemeljitev svojega predloga je navedlo, da če bi Sodišče na vprašanje za predhodno odločanje odgovorilo pritrdilno, G ne bi bilo mogoče šteti za kazensko odgovornega za dejstva, ki se mu očitajo, zaradi česar bi mu bila prostost odvzeta po krivici.

8 Tretji senat Sodišča je z odločbo z dne 15. aprila 2014 odločil, da se predlog predložitvenega sodišča za obravnavo te zadeve po nujnem postopku predhodnega odločanja iz člena 23a Statuta Sodišča Evropske unije in člena 107 Poslovnika zavrne, ker je bila Direktiva 2001/83, katere razlaga se zahteva, sprejeta na podlagi člena 95 ES, ki je postal člen 114 PDEU, ki spada pod naslov VII tretjega dela Pogodbe DEU. Nujni postopek predhodnega odločanja pa je pridržan za predloge za sprejetje predhodne odločbe, v katerih se zastavlja eno ali več vprašanj glede področij iz naslova V tretjega dela Pogodbe.

9 Vendar lahko predsednik Sodišča v skladu s členom 105(1) Poslovnika, če je treba zadevo zaradi njene narave obravnavati v kar najkrajšem času, izjemoma po uradni dolžnosti po opredelitvi sodnika poročevalca in generalnega pravobranilca odloči, da se zadeva obravnava po hitrem postopku iz člena 23a Statuta Sodišča in člena 105(1) Poslovnika.

10 V tej zadevi iz predložitvene odločbe izhaja, da je nadaljnji pripor G odvisen izključno od odgovora na vprašanje, ki ga je postavilo predložitveno sodišče. Člen 267, četrti odstavek, PDEU pa določa, da Sodišče odloča v najkrajšem možnem roku, če se zadeva, ki teče pred nacionalnim sodiščem, nanaša na osebo, ki ji je odvzeta prostost.

11 V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da je treba to zadevo zaradi njene narave obravnavati v kar najkrajšem času.

12 Zato je treba zadevo C-181/14 po uradni dolžnosti obravnavati po hitrem postopku.

Iz teh razlogov je predsednik Sodišča sklenil:

Zadeva C-181/14 se po uradni dolžnosti obravnava po hitrem postopku iz člena 23a Statuta Sodišča Evropske unije in člena 105(1) Poslovnika Sodišča.

Podpisi